

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 7C/59/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8615201461
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Keselicová
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2016:8615201461.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Svidník, samosudkyňa JUDr. Jana Keselicová, v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska č. 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom Pajštúnska č. 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843 proti žalovaným 1. D. Q., nar. XX.X.XXXX, bytom M. XXX/X, L., občan SR, 2. T. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. XXX/X, L., občan SR, 3. U. Q., nar. XX.X.XXXX, bytom Q. N. XXX, občan SR, 4. S. D., nar. XX.X.XXXX, bytom M. XXX/X, L., občan SR, o zaplatenie 3 263,21 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Zastavuje konanie v časti zaplatenia sumy 1 245,- eur.
- II. Žalobu zamietá.
- III. Žalovaným náhradu trov konania nepriznáva a žalobca nemá právo na ich náhradu.

odôvodnenie:

Žalobca žalobou podanou na súde dňa 1.4.2015, uplatnil proti žalovaným nárok na zaplatenie sumy 3 263,21 eura s príslušenstvom.

Uplatnený nárok odôvodnil tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok podľa § 524 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka zo dňa 13.12.2012 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s. so sídlom Tomášikova 48, Bratislava, IČO: 00 151 653 a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovaným. Postupca a odporcovia v 1. a 2. rade uzatvorili dňa 31.8.2005 zmluvu č. 451795420, ktorej súčasťou sú všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov. Na základe uvedenej zmluvy Slovenská sporiteľňa, a.s. poskytla žalovaným v 1. a 2. rade peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v zmluve a vo všeobecných obchodných podmienkach. Žalovaní v 3. až 4. rade prevzali na seba ručiteľský záväzok. Pohľadávka žalobcu ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky predstavovala sumu 5 500,11 eura, ktorá pozostávala z istiny 4 605,99 eura, riadneho úroku 677,78 eura, úroku z omeškania 213,55 eura a ostatného príslušenstva 2,99 eura v súlade s prílohou k zmluve o postúpení, kde postupca Slovenská sporiteľňa, a.s. deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Sumu 2,99 eura predstavujúcu príslušenstvo a poplatky a sumu 213,35 eura predstavujúcu úrok z omeškania si žalobca v tomto konaní neuplatňuje. Podľa zmluvy postupca poskytol žalovaným úver vo výške 4 315,21 eura, ktorý mal byť splácaný v mesačných splátkach vo výške 61,57 eura vždy k 20. dňu v mesiaci. Žalobca si v tomto konaní uplatňuje splátky úveru splatné od 20.4.2011 do 20.8.2015 v počte 53 a celkovej výške 3 263,21 eura. Splátky pôvodne splatné od 20.3.2013 do 20.8.2015 sa stali splatnými dňa 24.2.2013 kedy žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Zvyšné splátky si žalobca v tomto

konaní neuplatňuje. Žalobca si v tomto konaní uplatňuje úrok z omeškania v zmysle ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka počnúc dňom splatnosti každej splátky úveru samostatne. Pri splátkach, ktorých splatnosť mala vzniknúť po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru dňa 24.2.2013 si žalobca uplatňuje úrok z omeškania od toho dňa. Uplatňovaná dlžná suma k dnešnému dňu pozostáva z 53 neuhradených splátok úveru v celkovej výške 3 263,21 eura (t. j. rozdiel medzi neuhradenými splátkami úveru a súčtom všetkých mesačných platieb započítaných na tieto splátky). Zo splatných splátok úveru a na základe platieb si žalobca vyčísluje úrok z omeškania nasledovne: 8,75 % zo sumy 61,57 eura od 21.4.2011 do 24.2.2013 vo výške 9,96 eura, 8,75 % zo sumy 61,57 eura od 21.5.2011 do 24.2.2013 vo výške 9,52 eura, 8,75 % zo sumy 61,57 eura od 21.6.2011 do 24.2.2013 vo výške 9,06 eura, 8,75 % zo sumy 61,57 eura od 21.7.2011 do 24.2.2013 vo výške 8,62 eura, 8,75 % zo sumy 61,57 eura od 21.8.2011 do 24.2.2013 vo výške 8,16 eura, 8,75 % zo sumy 61,57 eura od 21.9.2011 do 24.2.2013 vo výške 7,70 eura, 8,75 % zo sumy 61,57 eura od 21.10.2011 do 24.2.2013 vo výške 7,26 eura, 8,75 % zo sumy 61,57 eura od 21.11.2011 do 24.2.2013 vo výške 6,80 eura, 8,75 % zo sumy 61,57 eura od 21.12.2011 do 24.2.2013 vo výške 6,36 eura, 8,75 % zo sumy 61,57 eura od 21.1.2012 do 24.2.2013 vo výške 5,90 eura, 8,75 % zo sumy 61,57 eura od 21.2.2012 do 24.2.2013 vo výške 5,45 eura, 8,75 % zo sumy 61,57 eura od 21.3.2012 do 24.2.2013 vo výške 5,02 eura, 8,75 % zo sumy 61,57 eura od 21.4.2012 do 24.2.2013 vo výške 4,56 eura, 8,75 % zo sumy 61,57 eura od 21.5.2012 do 24.2.2013 vo výške 4,12 eura, 8,75 % zo sumy 61,57 eura od 21.6.2012 do 24.2.2013 vo výške 3,66 eura, 8,75 % zo sumy 61,57 eura od 21.7.2012 do 24.2.2013 vo výške 3,22 eura, 8,75 % zo sumy 61,57 eura od 21.8.2012 do 24.2.2013 vo výške 2,76 eura, 8,75 % zo sumy 61,57 eura od 21.9.2012 do 24.2.2013 vo výške 2,30 eura, 8,75 % zo sumy 61,57 eura od 21.10.2012 do 24.2.2013 vo výške 1,86 eura, 8,75 % zo sumy 61,57 eura od 21.11.2012 do 24.2.2013 vo výške 1,40 eura, 8,75 % zo sumy 61,57 eura od 21.12.2012 do 24.2.2013 vo výške 0,96 eura, 8,75 % zo sumy 61,57 eura od 21.1.2013 do 24.2.2013 vo výške 0,50 eura, 8,75 % zo sumy 61,57 eura od 21.2.2013 do 24.2.2013 vo výške 0,04 eura, 8,75 % zo sumy 3 263,21 eura od 25.2.2013 do zaplattenia.

Predmetom konania bol nárok žalobcu voči žalovaným na zaplattenie pohľadávky vo výške 3 263,21 eura s príslušenstvom.

Podľa § 96 ods. 1 O.s.p. navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví.

Podaním zo dňa 8.2.2016 žalobca zobral späť žalobu v časti zaplattenia sumy 1 245,- eur, preto súd prvým výrokom rozsudku v tejto časti konanie zastavil.

Na pojednávaní konanom dňa 18.2.2016 súd postupom podľa § 101 ods. 2 O.s.p. vec prejednal v neprítomnosti riadne predvolaného žalobcu a žalovaných v 1., 3. a 4. rade.

Súd rozhodol na základe výsluchu účastníkov konania a predložených listinných dôkazov, a to: zmluva o splátkovom úvere č. 0451795420 zo dňa 31.8.2005, dohody o ručení zo dňa 31.8.2005, všeobecné obchodné podmienky, oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 18.12.2012, výzva k úhrade a oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 5.2.2013, zmluva o postúpení pohľadávky č. 1514/2012/CE, príloha č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok zo dňa 13.12.2012, pokus o zmier zo dňa 10.3.2015, prehľad transakcií od 1.1.2014 do 29.10.2015, poštové poukazy, podanie žalobcu zo dňa 16.11.2015, výpis z účtu žalovaného v 1. rade, čiastočné späťvzatie návrhu zo dňa 8.2.2016, príkazy z EB, spis Okresného súdu Svidník, sp. zn. 7C/59/2015 a zistil tento skutkový stav:

Právny predchodca žalobcu a žalovaní v 1. a 2. rade uzatvorili dňa 31.8.2005 zmluvu č. 0451795420, na základe ktorej Slovenská sporiteľňa, a.s. poskytla žalovaným v 1. a 2. rade úver vo výške 130 000,- Sk (4 315,20 eura). Podľa zmluvy o splátkovom úvere mali žalovaní v 1. a 2. rade splácať pôžičku v pravidelných mesačných splátkach po 1 855,- Sk (61,57 eura) od 20.9.2005 do 20.8.2015, pri úrokovej sadzbe 11,10 % ročne. Súčasťou zmluvy bol spracovateľský poplatok vo výške 2 600,- Sk (86,30 eura) a poplatok za správu úveru vo výške 50,- Sk (1,65 eura) mesačne. RPMN bola uvedená v čl. IV. zmluvy vo výške 5,64 %.

Žalovaní v 3. a 4. rade prevzali ručiteľský záväzok k predmetnému úveru na základe dohôd o ručení zo dňa 31.8.2005.

Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 1514/2012/CE zo dňa 13.12.2012 SLSP, a.s. postúpila na žalobcu predmetnú pohľadávku.

Listom zo dňa 18.12.2012 SLSP, a.s. oznámila žalovaným postúpenie predmetnej pohľadávky.

Výzvou zo dňa 10.3.2015 žalobca vyzval žalovaných na zaplatenie dlžnej sumy 6 694,07 eura s príslušenstvom.

Žalovaní v 1., 3. a 4. rade sa k žalobe nevyjadrili.

Žalovaná v 2. rade potvrdila uzavretie predmetnej zmluvy, pričom poukázala na to, že predmetný úver spláca aj v priebehu konania, naposledy zaplatila v mesiaci február 2016 sumu 50,- eur.

Z podania žalobcu zo dňa 16.11.2015 súd zistil, že žalovaná zaplatila na predmetný úver sumu 3 025,61 eura pred postúpením pohľadávky a sumu 1 145,- eur po postúpení pohľadávky.

Okrem uvedeného, podľa predložených potvrdení zaplatila v mesiaci december 2015 sumu 50,- eur, v mesiaci január 2016 sumu 50,- eur a v mesiaci február 2016 sumu 50,- eur. Žalovaná teda spolu zaplatila sumu 4 320,61 eura (3 025,61 eura + 1 145,- eur + 50,- eur + 50,- eur + 50,- eur).

Zistený skutkový stav súd takto právne posúdil:

Vstupom Slovenskej republiky do európskeho hospodárskeho a právneho systému boli do Občianskeho zákonníka zákonom č. 150/2004 Z.z. s účinnosťou od 1.4.2004 v piatej hlave začlenené ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách. Uvedená právna úprava má základ v smernici Rady č. 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

Podľa § 52 ods. 2, ods., ods. 3 Občianskeho zákonníka (účinného ku dňu uzavretia úverovej zmluvy) dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka).

Podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 2 ods. 1 písm.) zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, na účely tohto zákona sa rozumie: a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nakupuje výrobky alebo používa služby pre priamu osobnú potrebu fyzických osôb, najmä pre seba a pre príslušníkov svojej domácnosti.

Podľa § 2a zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa každý spotrebiteľ má právo na výrobky a služby v dobrej kvalite, na vzdelávanie, informácie, ochranu svojho zdravia, bezpečnosti a ekonomických záujmov, ako aj na náhradu škody.

Podľa § 8 ods.1 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa nikto nesmie klamať spotrebiteľa, najmä uvádzať nepravdivé, nedoložené, neúplné, nepresné, nejasné, dvojzmyselné alebo prehnané údaje alebo zamlčať údaje o skutočných vlastnostiach výrobkov alebo služieb alebo úrovni nákupných podmienok.

Podľa § 23a ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa a spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Špeciálna úprava spotrebiteľského úveru bola ku dňu 31.8.2005 obsiahnutá v zákone č. 258/2001 Z. z.. Tento právny predpis / ku dňu uzavretia úverovej zmluvy / v § 2 písm. a) definoval spotrebiteľský úver ako dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme. Podľa § 2 písm. b/ tohto zákona zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 ods. 1, ods.2 zákona č. 258/2001 Z. z. je veriteľom fyzická alebo právnická osoba poskytujúca spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania a spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods.1 zákona č. 258/2001 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa § 4 ods.2 zákona č. 258/2001 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí 6) obsahuje najmä a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť, b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby, d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom, e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, f) meno a adresu spotrebiteľa, g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov, i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

Podľa § 4 ods. 4 zákona č. 258/2001 Z. z., pri nespnení podmienok podľa odsekov 2 a 3 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo b) dodaný tovar alebo poskytnutá služba.

Podľa § 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z.z. od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Podľa čl. 1 bod 2 písm. d/, e/ Smernice rady 87/102 EHS z 22.12.1986 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov, ktoré sa týkajú spotrebiteľského úveru sa pre účely tejto smernice rozumejú "celkové úverové náklady pre spotrebiteľa" všetky náklady úveru vrátane úrokov a iných poplatkov priamo súvisiacich so zmluvou o úvere, určenej podľa predpisov a praktikami, ktoré existujú v členských štátoch alebo ktoré majú členské štáty vytvoriť a „ročnú percentuálnu mieru" celkové náklady úveru pre spotrebiteľa vyjadrené vo forme ročného percentuálneho podielu z hodnoty poskytnutého úveru a vypočítané spôsobmi používanými v jednotlivých členských štátoch.

Podľa čl.2 ods.3 Ústavy SR každý môže konať, čo nie je zákonom zakázané, a nikoho nemožno nútiť, aby konal niečo, čo zákon neukladá.

Predmetný úver bol poskytnutý Slovenskou sporiteľňou, a.s., ktorá vykonáva bankové činnosti podľa zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách. Podľa § 2 uvedeného zákona banka, okrem iného, poskytuje úvery.

Podľa § 27 ods.1 zákona o bankách banka a pobočka zahraničnej banky vykonávajú obchody so svojimi klientmi na zmluvnom základe. Banka a pobočka zahraničnej banky sú povinné pri výkone svojej činnosti postupovať obozretne, najmä sú povinné riadiť svoje riziká a vykonávať obchody a) spôsobom, ktorý zohľadňuje a minimalizuje riziká,

b) spôsobom, ktorý nepoškodzuje záujmy ich vkladateľov z hľadiska návratnosti ich vkladov a ktorý neohrozuje bezpečnosť a zdravie banky a pobočky zahraničnej banky alebo bezpečné fungovanie bankového systému porušením zákonov alebo iných všeobecne záväzných právnych predpisov, c) za výhodných ekonomických a právnych podmienok pre banku a pobočku zahraničnej banky a pre ich klientov pri nimi vykonávaných obchodoch na účet klienta a pri vynaložení odbornej starostlivosti, d) tak, aby pri každom obchode za ne konali najmenej dve osoby; ak to z prevádzkových dôvodov nie je možné, sú povinné bezodkladne zabezpečiť kontrolu vykonaného obchodu osobami, ktoré sa na jeho vykonaní nezúčastnili.

Podľa § 27 ods.3 zákona o bankách vynaloženie odbornej starostlivosti je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná hodnoverne preukázať. Vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie najmä, že banka alebo pobočka zahraničnej banky

a) pri jednotlivých predajoch, nákupoch a ostatných obchodoch porovnáva ponuky cien, prípadne doloží nevhodnosť či nemožnosť posúdenia viacerých ponúk,

b) dokumentuje spôsob uskutočnenia obchodu, kontroluje objektivnosť evidovaných údajov a predchádza riziku vlastných finančných strát, c) uskutočňuje analýzu ekonomickej výhodnosti obchodov z dostupných informácií, d) vypracuje obchodné a investičné zámery, ktoré sú podkladom na uskutočňovanie jednotlivých operácií.

Podľa § 546 Občianskeho zákonníka, dohodou účastníkov možno zabezpečiť pohľadávku ručením. Ručenie vzniká písomným vyhlásením, ktorým ručiteľ berie na seba voči veriteľovi povinnosť, že pohľadávku uspokojí, ak ju neuspokojí dlžník.

Podľa § 153 ods.1 O. s. p. súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

Základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. Úver poskytnutý právny predchodcom žalobcu túto charakteristiku spĺňa. Všeobecné podmienky poskytnutia úveru, o ktoré žalobca taktiež opiera svoje nároky, žalovaní ovplyvniť nemohli, nakoľko boli pripravené už vopred pre veľký počet spotrebiteľov. Právny predchodca žalobcu má v predmete svojej činnosti poskytovanie úverov a v konaní nebolo tvrdené a ani preukázané, aby bol žalovaným poskytnutý úver za účelom výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania. Všetky režimy a opatrenia určené na ochranu spotrebiteľov platia bez ohľadu na typ štandardnej formulárovej zmluvy, a teda platia aj vo vzťahu k úverom ako tzv. absolútnym obchodnoprávnym vzťahom. Spotrebiteľské vzťahy, teda zmluvy medzi podnikateľmi a spotrebiteľmi spadajú pod ochranu § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého je neprípustné dojednať so spotrebiteľom nevýhodnejšie ustanovenie zmluvy, ako upravuje Občiansky zákonník. Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať neprijateľné podmienky, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa pod sankciou ich absolútnej neplatnosti.

Posudzovaný právny vzťah účastníkov konania je od svojho vzniku právny vzťahom založeným typovou spotrebiteľskou zmluvou upravenou špeciálnym právny predpisom a to zákonom o spotrebiteľských úveroch. Žalobca bol od uzavretia zmluvy v postavení dodávateľa a žalovaní v postavení spotrebiteľov. Žalovaní zmluvné podmienky nemohli žiadnym spôsobom ovplyvniť.

Právny vzťah účastníkov konania súd posúdil podľa noriem spotrebiteľského práva, a to podľa osobitného právneho predpisu, zákona o spotrebiteľských úveroch a všeobecného právneho predpisu Občianskeho zákonníka. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí okrem všeobecných náležitostí povinne obsahovať osobitné náležitosti podľa § 4 zákona o spotrebiteľských úveroch. Zákon absenciu niektorých

náležitostí vymedzených v citovanom zákonom ustanovení nespája s následkom neplatnosti zmluvy o úvere, avšak poskytuje spotrebiteľovi ochranu.

Súd z vykonaného dokazovania zistil, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere, o ktorú žalobca opiera uplatnený nárok obsahuje ročnú percentuálnu mieru nákladov 5,64 %, výšku úrokovej sadzby 11,10 % a poplatok za správu úveru 1,66 eura mesačne. Ročná percentuálna miera nákladov predstavuje celkové náklady spotrebiteľa vrátane úrokov a iných poplatkov priamo spojených s úverom. Inak povedané ročná percentuálna miera nákladov predstavuje celkové náklady úveru pre klienta, ktoré obsahujú prvok úrokovej sadzby a prvok ostatných súvisiacich nákladov. Pod ostatnými súvisiacimi nákladmi sa rozumejú náklady na zisťovanie informácií, administratívu, prípravu dokumentov, záruky, poistenie úverov a podobne. Z uvedeného je zrejmé, že výška RPMN nikdy nemôže byť nižšia ako výška úrokovej sadzby. V ideálnom prípade by sa hodnota RPMN mala rovnať hodnote úrokovej miery. Ročná percentuálna miera nákladov je dôležitým kritériom pre spotrebiteľa pri porovnávaní úverov z hľadiska ich výhodnosti. Zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje ako povinnú osobitnú náležitosť písomnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Zmyslom uvedenej zákonnej úpravy je jednoznačne ochrana záujmov spotrebiteľa, ktorý na základe uvedeného údajov vie zistiť cenu úveru a porovnávať medzi viacerými úvermi. Nie je naplnený zmysel uvedeného zákona, ak je výška RPMN v zmluve síce uvedená, ale v nesprávnej výške v neprospech spotrebiteľa. Súdu sú známe argumenty banky v obdobných veciach, kedy poukazujú na to, že pri výpočte RPMN postupovali podľa prílohy zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorá v danom čase obsahovala chybný vzorec, čo bolo zákonodarcom napravené novelou zákona účinnou od 1.7.2006. K uvedenej argumentácii súd uvádza nasledovné. Predmetný úver bol spotrebiteľovi poskytnutý bankou a teda spotrebiteľ legitímne očakával, že banka bude pri poskytovaní úveru postupovať voči nemu s odbornou starostlivosťou tak, ako jej to ukladá zákon o bankách. Spotrebiteľ v zásade uzatvára úverovú zmluvu v banke s dôverou v pravdivosť a hodnovernosť údajov, ktoré banka pripraví v písomnej podobe a predloží klientovi na podpis. V tomto smere legitímne očakávanie spotrebiteľa naplnené neboli. Banka, ako odborník, musela vedieť, že údaj o výške RPMN uvedený v zmluve / aj keď vypočítaný podľa vzorca uvedeného v prílohe zákona o spotrebiteľských úveroch / je nesprávny a v neprospech klienta skresľuje cenu úveru. Banka neposkytla klientovi objektívny údaj o výške RPMN a voči klientovi postupovala neodborne. Banka / na rozdiel od štátnych orgánov / môže podľa čl. 2 ods.3 Ústavy SR konať, čo nie je zákonom zakázané, a teda mohla a mala v zmluve uviesť aj pravdivý údaj o cene úveru. Takýmto postupom by banka naplnila zákonnú povinnosť postupovať pri vykonávaní bankovej činnosti s odbornou starostlivosťou.

Súd z vykonaného dokazovania ďalej zistil, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje sumu, počet a termíny splátok úrokov podľa § 4 ods.2 písm. a/ zákona o spotrebiteľských úveroch, preto žalobca nemôže od žalovaných požadovať zaplatenie úroku neuvedeného v zmluve.

Vzhľadom na všetky uvedené dôvody je potrebné predmetný úver považovať za bezúročný a bez poplatkov. Z vykonaného dokazovania je nesporné, že žalobca poskytol žalovanej úver vo výške 4 315,20 eura a žalovaní doposiaľ vrátili sumu 4 320,61 eura, teda viac ako získali. Vzhľadom na uvedené súd žalobu zamietol ako nedôvodnú.

O trovách súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal v spojení s § 146 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca. Žalovaní boli v konaní úspešní, náhradu trov konania si neuplatnili, preto súd rozhodol tak, že žalovaným náhradu trov konania nepriznal a žalobca nemá právo na ich náhradu.